

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***A év – 28. évközi vasárnap****Gondolatok vasárnapra****KÖZEL AZ ISTEN** - Johannes Rosche

Közel az Isten

Hall-e engem az Isten?

Csendes sírásomat? Ha elpanaszolom testem fájdalmát, lelkem bánatát, gondjaimat a munkámban, családomban, a gyermeknevelésben?

Éjjel és nappal szólítom Őt. - Kiáltás ez a semmibe? Vajon figyelemre méltatja gondjaimat a fönséges Isten?

Istenünk nem a messzeség Istene. Nekünk közeli Istenünk van. Mindenütt tevékenykedik, itt és most.

Tekintete észrevesz és átfog eget, földet, túlvilágot.

A szeme előtt történik minden; előle elbújni lehetetlen.

Ahol a szeme, ott a füle is, a keze is. Atya! - ez az Ő legfontosabb neve és tulajdonsága. Az ember életében semmi sem közömbös neki - hiszen Ő visel gondot oly csodálatosan még az állatokra is.

28. ÉVKÖZI VASÁRNAP

Urunk Jézus Krisztus feltámadásában és megdicsőülésében mi is részesülünk. Ezt magyarázza meg nekünk a mai igehirdetés az ünnepi lakomáról szóló példabeszéddel.

Iz 25,6-10a: Az olvasmány mélységes reménnyel tölt el bennünket, mert megtudjuk, hogy mindnyájan meghívottak vagyunk a messiási lakomára, amely nemcsak Isten országát jelenti itt a földön, nem is csak részesedést az Eucharisziából, hanem az örök boldogságot is. Ez a meghívás életcél ad, és csodálatos jövőt tár elénk.

Fil 4,12-14; 19-20: Az evangélium a messiási lakomát még közelebb hozza hozzánk. Istennek való belső kapcsolatunk és szövetségünk kifejezője az, szeretetünk és hűségünk jutalma. Bevezetés abba a boldog állapotba, amelyben osztozunk Krisztus diadalában, abban a győzelemben, amelyet Jézus aratott a halál felett.

Mt 22,1-14: A messiási menyegzőre ugyan mindnyájan meghívottak vagyunk, ahhoz azonban, hogy arra méltónak találtsunk, ünnepi ruhára van szükségünk, más szóval keresztény erényekkel kell lelkünket gazdagítanunk.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 22,1-14)

Abban az időben: Jézus ismét példabeszédekben szólt a főpapokhoz és a nép véneihez:

A mennyek országa olyan, mint amikor egy király menyegzőt rendezett a fiának. Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre. Ők azonban nem akartak jönni. Erre más szolgálakat küldött: „Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, a lakomat elkészítettem. Ökreim és hizlalt állataim leöltem. Minden készen áll, jöjjetek a menyegzőre!” De azok mindezzel mit sem törődve szétszéledtek: az egyik a földjére ment, a másik az üzlete után nézett. A többiek pedig a szolgálaknak estek: összeverték, sőt meg is ölték őket. A király nagy haragra lobbant. Elküldte seregeit, és felkoncoltatta a gyilkosokat, városukat pedig felégette. Azután így szólt a szolgálakhoz: „A menyegző kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. Menjetek hát ki az útkereszteződésekre, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre!” A szolgálak kimentek az utakra és összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt. A lakodalmas ház megtelt vendégekkel. (* rövidebb: Mt 22,1-10) Amikor a király bejött, hogy megszemlélje a vendégeket, meglátott köztük egy embert, aki nem volt menyegzős ruhába öltözve. Megszólította: „Barátom, hogy jöhettél be ide, ha nincs menyegzős ruhád?” De az csak hallgatott. Erre a király megparancsolta a szolgálaknak: „Kezét-lábát kötözzétek meg, és dobjátok ki a külső sötétségre! Ott sírás lesz és fogcsikorgatás!” Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak! - *Ezek az evangélium igéi.*

MENYEGZŐS RUHA - Gál József

A Biblia tudósai két magyarázatot is adnak erre. Az egyik: a király nem írásos meghívót küldött, sőt nemcsak szóbeli a hívás, hanem valami saját jelzésű. Pecséttel vagy címerrel megjelölt ruhát küldött, vagy csak egy szalagot. Ezzel a megkülönböztető jelű ruhával vagy szalaggal lehetett belépni a lakodalmas házba. A másik magyarázat szerint a meghívottnak magának kellett beszereznie a menyegzős köntöst. Ha semmilyen megkülönböztető ruhája vagy szalagja nincs, akkor csak tilos úton juthatott be.

A REÁNK VÁRÓ ISTEN - Lukács László

Az elmélkedésünk címéül választott szó kétértelmű: nem árulja el, ki az, aki vár, és kire vagy mire várakozik. Hiszen szó lehet az ember vágyakozásáról a boldogságra, az üdvösségre, végső soron Istenre. De szó lehet arról is, hogy Isten vágyakozik-várakozik reánk, emberekre.

Megrendítő tény: a végtelenül tökéletes, mindenható Isten maga akarta, hogy mi emberek - legyünk; s azért hívott létre bennünket, hogy vele lehessünk. S azért tette mindezt, hogy így - vele és egymással egyesülő szeretetünkben - boldoggá

lehessünk. Isten hívott létbe és hívott meg az üdvösségre bennünket... Nagyon emberi-töredékes kifejezéssel szólva: Isten folytonos várakozásban-készülődésben él. Nem kényszeríti rá senkire saját akarátát, de nem is adja föl eredeti tervét: a világ üdvözítését. Határozottan és egyértelműen kifejezi a meghívását - mindenki számára, kivétel nélkül.

Az ember természetéhez tartozik az, hogy vágyódik a boldogságra. Már ez a lényegünkhöz kiirthatatlanul hozzátartozó vágy is Isten meghívását hordozza. De ezen túl Jézus Krisztusban kifejezetten és határozottan meghívja az egész emberiséget, minden egyes embert, isteni szeretetlakomájára. Csak akkor tudjuk, ki is valójában az ember, ha a lényegét alkotó tényezők között nemcsak a boldogságvágyát tartjuk számon, hanem meghívottságát is.

A VÁLASZTOTTAK IMÁJA - A/ 28 – Mt 22,1-14

Köszönjük, Urunk, hogy meghívtál bennünket a Te lakomádra.
Köszönjük a Te ajándékodat, hogy kiválasztottál bennünket,
bár tudatában vagyunk méltatlanságunknak.

Tudjuk, hogy meghívottaid között talán sokkal méltóbbak is vannak nálunk,
mégis el tudjuk fogadni meghívásodat.

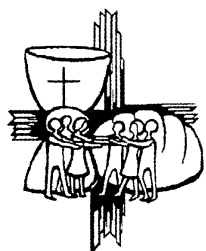
Köszönjük, hogy Te mindig megtisztítod ruhánkat - ha mi kérjük -,
hogy méltóak legyünk a találkozásra Veled.

Küldd el Szentlelkedet, hogy felismerjük ennek ajándékát, és ne félelemmel,
hanem örömmel öltöztessük ünnepi díszbe lelkünket, szívünket;

mielőtt megvendégelsz bennünket,

hogy Veled örvendezhessünk mindörökké a Te országodban. Ámen.

VÉLEMÉNYFORMÁLÓ GONDOLATOK A SZENTMISÉRŐL

➔ Amikor az Eucharisziát ünnepeljük, a szentély megtelik számtalan angyallal, akik az isteni áldozatot imádják az oltáron. –

Aranyszájú Szent János

➔ Az angyalok körülveszik és segítik a papot, miközben miséz. –
Szent Ágoston

➔ Ha igazán megértenénk a misét, meghalnánk az örömtől. – Vianney-i Szent János

➔ A Szentmise ünneplése éppoly értékes, mint Jézus halála a kereszten. – Aquinói Szent Tamás

➔ Amikor szentáldozásban részesülünk, a szeretet balzsama úgy fedi be a lelkünket, mint ahogy a virágszirmok a méhecskét. – Vianney Szent János

➔ Könnyebb volna a világnak Nap nélkül megmaradnia, mint szentmise nélkül. – Pietrelcinai Szent Pio

MIÉRT GONOSZAK AZ IDŐK? - Gyökössy Endre

Életünk tűnő évekből, hónapokból és napokból áll - általában így szoktunk tekinteni rá. Pál apostol szavai viszont mást mondanak: „Használjátok fel jól az alkalmas időt, mert az idők gonoszak.” – Vagy, ahogy a veretes Károlink mondja: „Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.” (Ef 5,16) Eszerint tehát - és bensőnkben igazat kell adnunk az Igének - a mi életünk alkalmak láncolatából áll. Attól kezdve, hogy öntudatosan kezdünk élni és Öntudatos egyéniséggé válunk, egész életünk az egymás után következő alkalmak sorozata, láncolata. Ezekkel az alkalmakkal azután vagy élünk, vagy nem élünk, sőt esetleg visszaélünk... És a napok gonoszok. Gonoszok! Nem azért, mert „gonosz a világ”, mert „bűnös a világ”. Nehogy valaki arra gondoljon most sóhajtozva: „Jaj, bizony, gonoszok a napok, gonosz napokban, gonosz világban élünk!...” Nem! A napok azért gonoszok - mert elmúlnak. Velük együtt az alkalmak is elszaladnak, elmúlnak. Amit ma délután Öt órakor meg kellett volna tennem, de elmulasztottam, azt talán már soha többé nem tehetem meg! Mert este kilenckor már azt kell tennem, amit a kilenc óra alkalma nyújt. Ha délután öt órakor szomorú valaki mellettem - akkor kell megpróbálnom vigasztalni, erősíteni, bátorítani, talán segíteni rajta, valami terhet levenni róla... Nem később, és nem máskor!

Áron is vegyük meg az alkalmat, alkalmakat! Például ha valakinek a melléállásunkra, segítségünkre, ránk van szüksége. Talán csak az kell neki, hogy leülj mellé, átfogd a vállát, ott ülj mellette egy negyedórát - és esetleg ne szólj hozzá egy szót se... Mert van úgy, hogy valakinek csak ennyire van szüksége, de életbe vágóan. Vagy csak annyira, hogy meglátogasd, bekopogj hozzá, rányisd az ajtót és megkérdezd tőle: „Hogy van?”

Ez a figyelem! Te is tudod, hogy milyen csodákat tud tenni néha egy picit csokor ibolya, egy apró ajándék, egy dicséret, egy kellő időben mondott buzdítás...

Mindez - szó szerint véve - még nem evangélium. Jézus nevére esetleg még egy szó sincs benne... De miért fontos, hogy ezeket az alkalmakat megragadjuk?

Azért, mert a figyelem és a tapintat utat készít Krisztus számára annak az embernek a szívéhez, akivel szemben figyelmes vagyok. Hogyan tudná elfogadni tőlem az evangéliumot az, akivel szemben goromba, figyelmetlen, tapintatlan, nevetlen vagyok? (Beszélhetek én annak Krisztusról, akire még soha életében nem segítettem föl a kabátját!...)

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!